

AB LES DEGUDES LLICENCIES

Festes de la setmana

KYRIE ELEISON

Dia 15, Diumenge. ✠ — Lo Dolç Nom de Jesús.—Sts. Pau, primer ermità; Mauro, Benet y Macari, bs.; Joan Calibita, cf.; Habacuch y Miquees, profs. de la Antiga Lley.—Sta. Secundina, vg. y mr.

Dia 16, Dilluns.—Sants Marcel, pp. y mr.; Bernat, Pere, Acursi, Adjut y Otó, menors observants, mrs.; Honorat y Tacià, bs. y cfs.; Fulgenci, dr. y b. de Ecija.—Santa Priscila, casada.

Dia 17, Dimarç.—Sts. Antoni, ab. y cf.; Diodor, pvr.; Marià, diaca, y comps. mrs.; Sulpici, b.—Stes. Leonila, mr.; Rosalina, cartuxana.

Dia 18, Dimecres.—La Càtedra de Sant Pere en Roma.—Sts. Ateògens, mr.; Volussià, b.; Leobard Deicol, ab.—Stes. Prisca, vg. y mr.; Lliberata, vg.

Dia 19, Dijous.—Sants Canut, rey de Diamarca y mr.; Mari y Germànich, mrs.; Dionís, pp. y cf. carm.; Bassià y Wolstà, bisbes y cfs.—Stes. Pia, Germana y Martra, mrs.

Dia 20, Divendres.—Sants Fabià, pp. y mr.; Sebastià, mr.; Mauro, b.; Eutimini, ab.; Neófit, mr.—Sta. Eustoquia, clarissa.

Dia 21, Dissapte.—Sants Publi, mr.; Fructuós, b., y sos diacas; Auguri y Eulogi, mrs., a Tarragona; Meinard, erm. y cf.; Epifani, b. y cf.—Sta. Agnès, vg. y mr.

Dia 22, Diumenge. ✠ — La Sagrada Família.—Sts. Vicens, diaca y mr.; Anastasi, monjo y mr.; Vicens, Oronci y Victor, mrs.; Gaudenci, b. y cf.—Sta. Germana, vg. y mr.; Beata Agnès de Beniganim, vg. y mr., agustina.

La Missa d'avuy, 15 de Janer, es del Santíssim Nom de Jesús, ab l'últim Evangeli de la dominica segona després de la Epifania. Lós ornamentals, *blanchs*.

¡Senyor, compadiuse de nosaltres!

LA LLETANIA EN ESTAMPES

Després d'haver penetrat nostres cors del sentiment de la esperança cristiana, excitant la fe del diví Mediador, l'Església vol que dignèm per segona vegada:

¡SENYOR, COMPADIUSE DE NOSALTRES!

pera ensenyarnos que no devèm tèmer el nom adorable de Jesu-Christ, invocat ab pietat, aquest nom de *Senyor*, que's dóna a Déu.

INTROIT DE LA DOMINICA

Antifona.—(*Salm. 65, v. 4*).

Que tota la terra vos adori, Jehová,

Y salmegi a llahor vostra; salmegi vostre nom, oh Altíssim.

Salm. (id.). Aclami a Déu en crits de joia tota la terra,

Cantéu la magnificència de son nom,

Exalséu gloriósament ses lloances.

Glosa.—Del llibre dels salms se-n diu en hebreu el *Llibre de les Lloances*. Es lo salteri un continuat al-leluia, un «lloeu al Senyor» inagotable y variadíssim de formes, un poema en el qual la petitesa del home canta les grandeses de Déu. De dés Moisés fins els salmistes dels temps de Nehemies els grans profetes d'Israel, posaren en lo salteri la seva estrofa en alabança del Senyor. Moisés, l'home de Déu, canta en el salm 89e l'eternitat, la justícia y la misericordia divines y després del cativeri pera celebrar la reedificació de Jerusalem foren inspirats els ultims al-leluies del salteri, aquells cinch ultims salms d'alabança.

Mes, ningú com David lloà'l Senyor tantes vegades y ab tanta força com dolcesa. D'ell son la meitat dels salms, d'ell diu l'Esclesiàstich que «cantava l'Altíssim ab tot el seu cor en himnes de lloança» y-l llibre de Samuel l'anomena «egregi cantayre d'Israel». David es el més humà y-l més diví de tots els profetes; l'Esperit Sant l'inspirà al més perfecte conexement dels atributs de Déu y ell agotà totes les alegries y tots els dolors humans.

No tots els cent cinquanta salms son propiament himnes de lloança. Alguns salms son pregaries, altres son planys d'una ànima afligida; alguns se dirigexen a senyalar quin es el camí de la virtut y quin el del vici, altres a descriure ab esperit profètic el caràcter y-ls detalls de la vida del Messies. Mes, en ultim terme cada un dels salms es una adoració y una alabança dels atributs y de les obres de Déu. Y si-l salteri convida totes les coses a la lloança divina, si demana que alabin el Senyor els àngels y-ls hòmens tots, els reys y-ls pobles, els jovens y les verges, els infans y-ls vells, y totes les coses de la creació, el sol y-ls estels, el mar y les montanyes, la pluja y la tempesta, y totes les besties y totes les plantes y vol acompanyar l'himne ab tota mena d'instruments, en aquest concert universal de lloances senyala un lloch d'honor al dolor y a l'indigència humana. L'indigència ab les seves súpliques y'l dolor ab la seva resignació alaban talment a Déu com ho poden fer l'acció de gracies y-ls crits de joia.

El poble d'Israel se servia del salteri pera expressar sos sentiments envers Jehová, pera satisfer la necessitat que sentia d'alabar-lo continuament, y fa dinou centuries que'ls cristians troban en los salms la millor expressió de les seves gaubanses y dels seus plors, de sos arrepeniments y de ses esperances, dels sentiments més íntims del cor de cadescú y dels esclats emocionants de les multitudes. Y tots, lletrats y rústichs, sants y pecadors qui volían convertir-se, han trobat en el salteri medi de lloar el Senyor abs plors y crits de joia, ab pregaries y remerciaments, han trobat en el salteri el *Llibre de les Lloances*.

EVANGELI DE LA SEGONA DOMINICA DESPRÉS DE LA EPIFANIA

(Joan, 2, 1-11)

En aquell temps se celebraven unes noces a Caná de Galilea, y hi havia la Mare de Jesús. Y també hi fou convidat a les noces Jesús y sos dexebles. Y, mancant ví, la Mare de Jesús li diu: No tenen ví. Jesús li respón: ¿Qué hi há entre jo y tú, dona? ¿No es arribada ja la meva hora? La Mare diu als servidors: Tot lo que Éll vos dirá, feuho. Hi havien allí sis gerres de pedra qu'eren pera les ablucions dels Judeus, de dues mesures o tres cada una. Los diu Jesús: Ompliu les gerres d'aygua. Y les ompliren fins dalt. Ara trayeune, los diu, y portaune al servidor en cap. Y li'n portaren. Lo servidor en cap, just hagué tastada l'aygua tornada ví, (ell no sabia d'hon era, los servidors que l'havien tretat l'aygua ho sabien prou), lo servidor en cap s'endreça al

nuvi, y li diu: Tothom de primer serveix lo vi bó, y, en haver prou begut, lo més petit. Y tú has guardat lo vi bó per ara.

Axí feu Jesús a Caná de Galilea lo comerçament dels miracles, y manifestá sa gloria, y sos dexebles cregueren en Ell.

Dels actes dels Apóstols

(4, 8-12)

Plé de l'Esperit Sant, Pere digué: Prínceps del poble y ancians, escolteu: Ja que se'ns encausa d'haver fet una gràcia a un pobre baldat, y que volem saver en virtut de que ell ha guarit; donchs, tingueu entés, vosaltres tots y tot el poble de Israel, que es en nom de Jesu-Christ de Nazaret, nostre Senyor, a qui vosaltres vareu crucificar y a qui Déu va ressuscitar d'entre els morts, com ell es aquí davant vostre bo y sá. Jesús es el roc que vosaltres no heu volgut a l'obra, y que ara fa de pedra angular. Y fora d'ell, en ningú més está la salvació. No, no hi ha sota del cel altre nom donat als hòmens en qui us hagi de salvar.

Jesús, solució de tots els problemes

Naturalment que s'ha de contar ab conexements tècnics pera resoldre les qüestions que van portant els avenços soptats de la industria y els capgirells que dona'l mon. Però, si no es natural, es molt sobrenatural, que ab allò només, no s'adoba per gaire estona el malestar del poble. Y es que la tècnica no ho es pas tot; ni tan sols ho es tot la justícia. El nus dels problemes es una qüestió d'esperit, d'energia moral, de caritat, de abnegació, de sacrifici. Y axó no es al món, sinó de Jesús ençà. En el nòm de Jesús, el món va guarir una vegada, y per ara no s'ha pogut trovar una substitució d'aquell valor.

Malalta y tot com està la humanitat, que ben bé no curarà may, no es res vist com ella estava abans de Jesús venir al món. Axó es un cel, vist allió.

En la historia, en el tribunal dels fets, està present l'home d'abans y el d'ara. A molts els fa rosa la historia y més s'estimen construir. Els cristians som rebecament positivistes.

FLORETES DE SANTEDAT

Lliri-rosa.—Santa Agnès verge y màrtir

Santa Agnès es una de les figures més agraciades y populars del Martirologi Romà. Sempre resulta d'una bellesa divina la figura de les verges màrtirs. Mes ho es doblement quan la verge y la màrtir estan personalisades en una nena de dotze o tretze anys.

En aquesta edat ja's prometien pera casament les noyes de Roma y nostra santeta va rebutjar un pretendent significat qui la pretenia, el qual al veure's desairat la denuncià com a cristiana que era. Per guardar la fe y la virginitat sofrí dos martiris en un.

Quina depravació suposa en aquella societat el portar una noyeta al lloch més infamant! Déu no l'abandonà pas. Sa fina cabellera li féu de tunicel·la pera cobrir honestament son tendre cos, de criminals mirades. Y si pura va entrar-hi, més pura ne sortí, guardada gelosament pels Angels sa integritat inocenta.

Per poch que durés aytal suplici resulta terriblement penós. Aleshores començà l'altre martiri. Guanyada la corona de verge li faltava encare la palma victoriosa del martiri de sanch. Mes en un còs tant petit a penes hi ha lloch pera ferir-lo, y els ferros que li posen s'escorren de ses manetes innocents. ¡Com es possible sens la gràcia de Déu, que en aquesta edat, en que una nena tremola per una mirada airada de sa mare, y plora per la punxada d'una agulla, resisteixi la vista dels torments preparats, de la terrible feresa del butxí y esperi alegre el cop de la espasa! Y aixís passava en Santa Agnès. Resistí les amenaces del jutje de ferla cremar: desprecià ses caricies y afalachs: rebutjà sos pretendents exclamant: *La nuvia fa injúria al espòs en ferse esperar. Aquell solsament m'haurà. Qui primerament m'ha escullida. Què tardes butxí? ¡Mòri 'aquest còs que poden amar ulls que no'm son agradivols.* Tothòm plorava menys ella. Admiraven com renunciava als plaers d'una vida que ni tan sols havia paladejat. El butxí tremolava com si fòs ell el condemnat; sa cara trasmutada mirava aquella carona rosada qui fixava sos ulls candorosos sens temensa en el perill. Feu la santeta sa oració y acotà sa hermosa testa. Els homens consumaren un crim repugnant, mentres els angels presentaven al Cel una nova desposada al Espòs diví, tan més agradable a sos ulls quan més s'hi assemblava. Com Ell, com l'Amat, candí y rosat, era ella vestida de virginal candidesa y rosada de sang ignocent ¡Ditxòs el día benhaurat que podrèm fruir eternalment de tan divinals desposalles!

NOSTRA FULLA DOMINICAL

Com han pogut observar ja els que freqüentan nostra iglesia, desde el dia de Cap d' any hem comensat a repartir entre 'ls fidels, durant les misses més concorregudes, la FULLA DOMINICAL, adaptada especialment a la iglesia de PP. C aputzíns d' Olot. ¿Qué 'ns hem proposat al introluhir aquesta millora que no deixa pas de portar el seu dispendi un xich considerable? Ho dirém ab tota claretat:

PRIMERAMENT, estrenyer més y més els llaços d' unió y de mútua intelligencia qu' ha d' haverhi entre 'ls fidels y l' esperit de la Iglesia Santa. Aquest esperit respandeix d' una manera especial en la sagrada liturgia. Y la FULLA DOMINICAL, ab el seu completíssim santoral de la setmana y ab la senzilla explicació de les ceremonies y sobre tot de les parts principals de la santa Missa, serà el vehícol més senzill y adequat pera fer arriivar fins als fidels aquell esperit.

EN SEGON LLOCH, facilitar al poble el nutritiu aliment de la doctrina divina continguda en els fragments de la Sagrada Escripura, sobre tot dels evangelis, epístoles, que cada diumenge porta la FULLA DOMINICAL. *Non in solo pane vivit homo*, digué Jesús, no sols de pa material s' alimenta l' humanitat sinó també de la divina paraula que, vinguda de la font primitiva de tota veritat que es Deu, está escrita en les Santes Escripures pera servirnos de llum, de guia y de correctiu pera tots els nostres actes y pensaments. ¡Es tan senzill y tan facil llegir aquesta benhaurada FULLA que cada diumenge vindrà a les vostres mans! y no obstant ¡quin cambi més radical no experimentarà el que 's familiarisi ab la seva lectura y sápigat *reflexivament* atendre les seves ensenyances!

Y PER ÚLTIM, ja que aquesta FULLA surt cada diumenge adaptada especialment pera nostra iglesia, anunciarem en últim lloch el moviment religiós de la mateixa, indicant fixament les misses que hi haurá els dies de festa y durant la setmana, les funcions que 's farán, les novenes, oficis y demés actes piadosos que per encàrrech dels fidels se celebrin, y les indulgencies plenaries o parcials que tan els terciaris com els demés fidels poden guanyar visitant aquesta iglesia.

LA FULLA DOMINICAL se repartirà indistintament a tots els concurrents a la iglesia, tan si fan llimosna com nó, en les misses de dos quarts de sis, conventual, les vuit y de les nou tots els diumenges. Pero s' agrahirá moltíssim, y fins ens atrevim a suplicarho que tots els que puguin entreguin una petita llimosna al acte de rebre la FULLA pera ajudar a cubrir els gastos que aquesta ocasiona.

Actes relligiosos que 's farán durant la present setmana en aquesta Iglesia

Diumenge, dia 15.—La V. O. T. celebrará la funció mensual. La missa de Comunió sera a dos quarts de vuit, ab plática que farà el Rt. P. Domingo de Riudeviltles.

La missa s' aplicarà per la terciaria difunta D.ª Maria Codina.—(A. C. S.).

A les 4 de la tarde Conferencia reglamentaria, assistint a la qual guanyen indulgencia plenaria tots els terciaris, y acte seguit la funció ab exposició de S. D. M.

Dies feyners.—Hi ha misses cada dia a dos quarts de sis, les sis, dos quarts de set, les set y a les vuit.

Diumenge, dia 22.—Desde dos quarts de sis fins a les nou, misses resades cada mitja hora.—A les quatre de la tarde, exposada S. D. M. se resará el sant Rosari, Tri-sagi y meditació.

Indulgencia plenaria.—La poden guanyar els terciaris confessant, combregant y visitant nostra iglesia els dies 15, 16 y 22.